

Betlehemi történet

Nyitrai Barbara Kitti

30

Leukémiás Gyermekéért
Alapítvány

30 éve tudjuk, mi kell egy mosolyhoz.

Kedves Olvasó!

Ezt az írást a 2011-ben meghirdetett „Szeretet, remény, hit” című irodalmi pályázatunkra kaptuk, melyre gyermekek írtak biztató alkotásokat a debreceni Gyermekhematológiai-onkológiai Tanszék kórtermeiben gyógyuló gyermekeknek. A versekből és mesékből könyvet készítettünk, melyet azóta is szívesen forgatnak osztályunkon a kezelés alatt álló gyerekek és szüleik.

Az alapítvány 30 éves születésnapja alkalmából a kedvenceinket kis „GYÖNGY-levelecske” füzetkebe rendeztük, ennek egyike jutott el most Hozzád.

Fogadd szeretettel, reméljük, minél több gyermeknek és felnőttnek adhat erőt, hitet, örömet ez az írás.

Betlehemi történet

Nos, ez egy különleges Karácsonyozás volt. Anya és a család jó barátnője, Zsuzsa néni, már régóta szövögették fejükben ezt a meglepetést. Igazából nem készültem fel arra az élményre, amivel szembesülnöm kellett. Mert az oké, hogy betanulunk egy szerepet és előadjuk, de a titokzatosságuk alapján éreztem, hogy ez valahogy más lesz. Majd útnak indultunk.

Esteledett. Az utcák lámpafényeiben láttam, amint a csillámpor formájú hópelyhek egyre szípor-kázóbban hullottak le a sötétedő égből. A teliholdas éjszakán milliónyi csillag ragyogott az égen, néhányan közülük pajkosan bújócskáztak az öreg Hold körül. Az elbűvölő téli táj fehér paplannal takarózott, és hósapka fedte a piros háztetőket, majd menyasszonyként talpig hófehérbe burkolta a kiemelkedő dombon lévő híres várat.

Érkezésünk utána Zsuzsa néni huncutul megjegyezte:

- Gyerekek, úgy néztek ki, mint a hóemberek!

, Az épület bejáratához érve valami különleges érzés fogott el, a szívem a torkomban dobogott. Vajon nem felejttem el a szövegemet?

Amint ezen tűnődtem, egy kedves nővérke mosolyogva beljebb tessékelt minket és egy kórteremben találtam magam. Ez a kis helység tele volt

játékokkal, katonásan sorakozó könyvekkel, amelyek közül 1-2 plüssmackó is kandikált, valamint érezni lehetett a levegőben a vibráló ijedtséget és szorongást. Betlehemi műsorunk előadásához készülve tolókoksis, valamint sérült gyerekek tolongtak be az előadó terembe. Én csodálkozva körütekintettem, és megdöbbsent szemeimet a családtagjaimra szegeztem. Mária és József megszemélyesített alakjai szállást keresni indultak az ámulva figyelő gyermekek között, akik nagy szeretettel fogadták volna be őket. Továbbindultak, majd a szoba közepén elhelyezett istállóban világra jött a Megváltó, akit az én kedvenc új babám rongyos pólyában szimbolizált. A nagy csendet a tolókoksisban ülő kislány törte meg az ápoló köpenyét rángatva, hogy márpedig ő szeretné a kis Jézuskát.

Meghökkenően néztem a többiekre, akik Szandra csillogó szemeit bámulták. Ekkor én könnyeimmel küszködtem, de szerencsére sikerült megakadályoznom a mécses törést, mivel édesanyám vigasztaló tekintete elhessegette a bánatomat. A pásztorok és a királyok útmutatásához én voltam a kis csillag, és kicsi csengettyűvel jártam körbe a termet, és léptem a jászolhoz, ahol letérdelve köszöntöttük a kis Jézust. Ezzel tovább fokozódott a Karácsonyi hangulat, amelyet két hangszerünk megszólaltatása tett még varázslatosabbá. A nővérem, Zsófi „Csendes éj” című

darabja zengte be a kissé hangoskodó foglalkoztató termüket, amit nagy tapssal és mélyre ható tekintettel köszöntek meg. Ezután Szandi ismételten produkálni kezdte magát és elkezdte énekelni „A kis Jézus megszületett” kezdetű dalt, majd társai bekapcsolódtak hozzá, és végül mi is a dal rabságába estünk. Eközben én odamentem a jászolhoz, kiemeltem üres tekintetű babámat, és odanyújtottam a boldogságtól sugárzó kislánynak, akinek hálával telt szemei engem is meghatottak. A szülők és nevelők szemébe könnycseppeket varázsoltunk, amik végig-gördültek a meghatott arcukon. A szoba közepén, egy asztalon egy árválkodó fenyőfa álldogált, várva arra, hogy díszruhába öltöztessék. Az általunk készített kis angyalok és szaloncukrok közös erővel és nagy szeretettel felkerültek az ékességre váró fára. Ez idő alatt a nővérek mézeskalácsot és forró teát biztosítottak, amit jóízűen fogyasztottunk el, ezzel is még meghittebbé téve a Megváltónk születésének éjszakáját. hiszen ezen az estén, mint jó keresztény döbbsenem rá arra, hogy boldoggá tenni másokat a legszebb ajándék, és látni az örömteli gyermekarckokat, akiktől ma este valami újat tanulhattam. S ezzel a jótekonyságunkkal még közelebb kerülhattünk Jézushoz.

Hazaindulva a szomszéd falucskából, az ablakok-

ból vidám fények szűrődtek ki és már álltak a Karácsonyfák.

- Milyen gyönyörűen esik a hó! Holle anyó megrázta a párnáját! - jegyezte meg Eszter. Hatalmas hópelyhek cirógatták orraink hegyét.

Különleges érzéssel bontogattam az ajándékaimat. Ez valahogy más volt, mint azelőtt. Mert nem érdekelt, mi van a dobozban, ugyanis azon a napon valami olyasmit kaptam, amit Isten legnagyobb ajándékként tart számon, az egészséget.

Nyitrai Barbara Kitti
9. osztályos
Miskolc

A „GYÖNGY leveleskék” sorozatban 15 kiadvány készült.
A füzetek nyomtatását és terjesztését támogatta
a FLAVON Group Kft.

#gondolunkratok
#leukemiasgyermekert

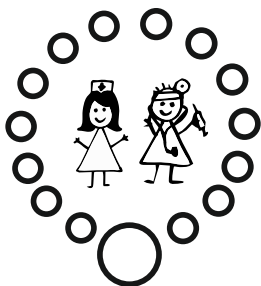

facebook.com/leukemiasgyermekertalapitvany

www.leukemiasgyermekert.hu

Ha Te is szeretnéd az Alapítványt támogatni,
számlaszámunk: 10200304-41413746-00000000,
adószámunk: 19123958-1-09. Köszönjük!

Gyöngyeink

30 éves a Leukémiás Gyermekekért Alapítvány

A füzet a 30 éves Leukémiás Gyermekekért Alapítvány
„Gyöngyeink” projektjének keretében valósult meg.
Debrecen, 2020.